

26 12 2005

Поштовани

господине председниче Тадићу,
господине председниче Народне скупштине мгр. Марковићу и сви народни посланици,
господине председниче Владе др. Коштуница и сви чланови Владе
Републике Србије,

Доставља се: господину Славку Јовичићу и свим логорашима Републике Српске и
јавности преко Интернета ,

Предмет: **Срби, антифашизам и Власт Р. Србије**

Управо сам прочитао непотпуно и благо писмо (број 314 -12/05) господина Славка Јовичића у име логораша Републике Српске Вама, господине председниче Тадићу.

- Непотпуно је и благо јер се у њему не спомиње суштина истине:
- Растурање СФРЈ и осамостаљење њене четири републике је противуставно. Било је насилно, антидемократски, уништавањем слободе и људских права.
 - Срби су жртве, не агресор. Нпр. у БиХ, после убиства Николе Гардовића на србској свадби у Сарајеву почетком 1992., хрватске јединице су направиле масакар у Босанском Броду, да би следећег дана заједно с муслиманским паравојним јединицама (приказивано тада на телевизији у Прагу!) запалили цело србско место Сјековац.
 - Срби су били приморани на одбрану да не би поново доживели фашистичке страхоте из Другог Светског Рата.
 - Срби нису започели рат нигде у СФРЈ.
 - Срби нису учинили масовни масакар (нпр. осам хиљада) невиних Муслимана нигде, ни у Сребреници ни другде. Такво свесно понављање и ширено тврђење је исказ фашизма против Србског народа.
 - Потпуно неоправдана бомбардовања Србског народа и осталог невиног становништва 1995. год. у Републици Српској и 1999. год. у Р. Србији су убедљиви примери нових фашистичких војних масовних дејстава против Србског народа и осталог невиног становништва.

Србски народ је био, и према мом познавању, остао антифашистички.

Пошто се сада обновљени фашизам спроводи над нама, физички у нашој Отаџбини, а медијски, психолошки, морално, политички итд. не само у Отаџбини, већ и широм света, ми смо, као народ, а пре свега ви сви - наши државни руководиоци, обавезни да будемо на челу борбе против обновљеног фашизма, пре свега против нас у нашој земљи.

Ви сте обавезни према свим нашим прецима, према садашњим и будућим генерацијама, према генерацијама наших савезника у борби против фашизма и нацизма, да ефикасно организујете и водите процес нашег потпуног ослобађања од поробљености, потлачености, окупације агресора и фашистичког тероризма над Србским народом и нашим пријатељима у самој Србији, и да помогнете свим мирнодопским легитимним и легалним средствима Србском народу и његовим Властима у осталим деловима србске Дедовине да постигне исто.

Слободарској, демократској и човечној Европи није потребна Р. Србија која се савија и простире под нови фашистички тероризам, која му се предаје и подчињава, у њој самој.

Слободарском, демократском и човечном свету није потребна Европа која подржава, штити, подстиче нови фашистички тероризам било где, почевши од србске Дедовине (Р. Србије, Црне Горе, србских делова (преко 62%) Босне и Херцеговине - насилно скучених на Републику Српску, Крајину и Славонију).

Ваша даља пасивност, или чак одбијање, без обзира који су разлози за то, да као вршиоци врховних државних дужности Р. Србије будете на челу борбе против обновљеног и новог фашистичког тероризма у Р. Србији је неумољив доказ да треба одмах да напустите државничке положаје које заузimate. Уколико настављате с том пасивношћу, најблаже речено, и остајете на тим државним положајима, онда приморавате осведочени антифашистички Србски народ да вас смени.

Као један Ваш гест да се стављате на чело борбе против обновљеног и новог фашистичког тероризма у Р. Србији би било Ваше потписивање петиције "Стидимо се и тражимо" на: <http://www.freaserbs.org/petitions/2004-03-06>, или барем саглашавање с њом и непрекидно деловање у смислу захтева из петиције.

Један доказ би било и одбијање да прихватите да преговарате с било којим учесником у фашистичким делатностима на територији Р. Србије о било чему, почевши од статуса Косова и Метохије.

Ваш основни доказ би било поштовање Устава Р. Србије, по коме (а и по Уставу тадашње СРЈ) је срамотно потписивање предаје у Куманову 1999. г. ништавно, и по коме су јасно утврђени статус Косова и Метохије и права и обавезе свих држављана Р. Србије, очигледно укључујући и све вас. На основу тога, ви сте обавезни да не преузimate било какве обавезе које се односе на промену Устава ван Народне скупштине и мимо Уставом утврђеног поступка, почевши од статуса Косова и Метохије.

С надом да ћете се пренути без одлагања, желим вам свима срећну Нову Годину, односно срећне Нове Године и Божић свима вама који их славите.

Белфор, 26. децембар 2005. год.

С поштовањем,

Љубомир Т. Грујић
Адреса боравка:
Lyubomir T. Gruyitch
20, rue Gaston Defferre
90000 Belfort
France

From: Idperic@aol.com
Subject: OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU REPUB LIKE SRBIJE BORISU TADICU
To: Idperic@aol.com

Број: 314-12/05

Дана: 25. 12. 2005. године

ОТВОРЕНО ПИСМО ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- ГОСПОДИНУ БОРИСУ ТАДИЋУ -

ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ ТАДИЋУ,

Савез логораша Републике Српске поздравља Вашу одлуку да 23. 12. 2005. године примите породице бошњачке националности, које у Београду присуствују суђењу групи "Шкорпиона" који су злочиначки ликвидирали Муслимане из Сребренице. Наш Савез је међу првима осудио злочиначке активности ратних авантуриста и тзв. патриота из формације "Шкорпиони".

Савез логораша Републике Српске је невладина организација (НВО), која броји преко 55.000 чланова. Ови људи српске националности имали су несрећу да прођу кроз 536 логора и затвора, које су углавном оснивали и држали Бошњаци и мањи број Хрвати. Само на подручју тзв. мултиетничког Сарајева било је 124 логора и приватна затвора, кроз које је прошло неколико хиљада недужних сарајевских српских цивила и то само зато што су били Срби! У Сарајеву је зверски ликвидирано хиљаде недужних Срба. За судбину тих несрећних људи и десет година након рата још ништа се не зна.

Савез логораша Републике Српске, без лажне скромности, најутицајнија је невладина организација, која може највише утицати на креирање јавног мњења у српском народу у Републици Српској. Жао нам је што Вам то није рекао председник РС Драган Чавић, који се са Вама често састаје. Но, то нас не изненађује, јер Драган Чавић нашу НВО не помиње ни у РС. А ту греши! Зна то он добро.

Такође, разочарани смо због чињенице да се медији у Републици Србији игноратски односе и према страдању српског народа у БиХ. Таквим односом, очигледно, погрешно се информише јавност у Србији.

Нама је сасвим јасно да се мора сарађивати са Хашким трибуналом, јер "сила Бога не моли"! Али, морате знати да је Хашки трибунал потпуно антисрпски суд. А ево и зашто? Скоро цели војни и политички врх из ратног времена из Републике Српске и Републике Србије се, изузев Ратка Младића и Радована Караџића, налази у Хагу. Док су за небројене злочине почињене над Србима у БиХ, до сада, правоснажним хашким пресудама пресуђена - словом и бројем - само двојица Бошњака: Есад Ланцо и Хазим Делић. Заправо, они су били најмање карике у ланцу одговорности из реда бошњачког народа. Дакле, били су обични стражари у логору Ћелебићи (општина Коњиц). Са овим бошњачким "двојцем" осуђен је и један Хrvat. Ради се о Паву Муџићу, такође стражару у логору Ћелебићи. Да слика буде потпуна, треба речи да је још једино у току процес ратном сребреничком команданту Насеру Орићу. И очекује се још мешовити процес команданту тзв. Армије БиХ Расиму Делићу, за почињене "мјешовите" злочине муџахедина над Србима и Хрватима на подручју Централне Босне. Ето, то су, словом и бројем, сви припадници других народа (Бошњака и Хрвата) који су од стране Хашког трбунала процесуирани пред овим судом.

То су чињенице које јасно указују да се Хашки трибунал определио да само оптужује и кажњава Србе. Да кажемо и то - да ми не бранимо ниједног појединца из нашег народа који је починио ратне злочине над другим народима. Напротив! Ми осуђујемо све појединце из свих конститутивних народа у БиХ који су починили ратне злочине. Карли дел Понте, са којом смо се састајали три пута, постављали смо директно питање зашто је Хашки трибунал антисрпски суд? На ово питање никада нисмо добили одговор.

Међународна заједница своју новокованицу "етничко чишћење" годинама веже искључиво за српски народ, односно српски народ се оптужује да је вршио етничко чишћење других народа са својих простора, тј. Републике Српске итд. То је ноторна лаж. Заправо истина је друкчија и може се врло лако доказати на следећим примерима. Наиме, опште је познато да су рецимо муслимани из Требиња отишли и да су се иселили на позив СДА (Странке демократске акције), као што су то урадили и са других простора и из других места. За ову тврдњу постоје писани документи СДА. Наравно да је било и присилног протеривања несрпског становништва од стране српских власти и то нико не оспорава. Али, ти су људи, на тај начин, успели да сачувају своје животе и сад се безбрижно враћају на своја огњишта, односно на просторе РС.

Међутим, власти Алије Изетбеговића биле су лукавије, перфидније и много обазривије. Под плаштом наводног залагања за стварање тзв. мултиетничке БиХ, Алија Изетбеговић - Србима није дозвољавао да напусте територије које су биле под контролом његове армије. Управо, такав Изетбеговићев лукави сценарио имао је безрезервну подршку међународне заједнице. А заправо, Изетбеговић и његови војни и политички истомишљеници, имали су сасвим друкчије и по Србе кобне циљеве. Једноставно, Изетбеговићева власт је присилно на својим просторима задржавала Србе и то из три разлога. Први је био да Изетбеговић покаже међународној заједници да се он, ето тобоже, бори за "мултиетничку, мултикултуралну и мултирелигијску државу" БиХ. Други је био да Србе затварају у бројне логоре и затворе, у које Алија Изетбеговић никада није дозволио да уђе ниједан једини домаћи или страни новинар. Али је зато Изетбеговић лично долазио у логоре "Силос" у Тарчину, Ђелебићи код Коњица, као и у логор "Рамиз Салчин" (бивша касарна ЈНА "Виктор Бубањ") који се налазио у центру Сарајева. (Данас је у том комплексу, нажалост смештен Суд БиХ?!). Трећи разлог Изетбеговићеве "мултиетничности" био је и тај што су његове војне фаланге кад год су претпеле војне поразе, имале већ затворене недужне Србе, које су за одмазду након стравичних злостављања и мучења, зверски ликвидирале. Срби су дакле, били одбрамбени живи штит и заштита од потпуног муслиманског војног пораза. Камо среће да је Алија Изетбеговић, рецимо из Сарајева, Тузле или Зенице протерао све Србе. Био би то једини начин да они преживе, а самим тиме - ако желе - (преживели Срби не желе) и да се након завршетка рата враћају у градове у Федерацији БиХ. Данас је једини мултиетнички дио БиХ Република Српска. Данас, такође, на подручју Федерације живи свега око 3 одсто предратних Срба. Поготово је то изражено у Сарајеву, јер од предратних преко 160.000 Срба, данас у том граду живи једва њих десетак хиљада. У Сарајеву нема ниједног јединог Србина на било којој функцији или на неком радном месту у бројним друштвеним и још увек државним предузећима или установама. То је само још једна несрећна судбина нашег народа и аутентична слика правога стања у БиХ.

ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ ТАДИЋУ,

Годинама након рата води се права харанга против српског народа у БиХ. Срби се једини оптужују за сва ратна страдања, мада је истина да су у БиХ страдали сви народи. То је посебно изражено посљедних месеци и недеља, поготово након филма Наташе Кандић и видео злочина које су починили "Шкорпиони". Врши се стравичан притисак на Србе и након обележавања десетогодишњице страдања Муслимана у Сребреници ти притисци су још жешћи.

Сваки нормалан човек ће осудити стравичне злочине које су починили припадници јединице "Шкорпиони". То су урадиле звери у људској кожи. Наравно да смо ми - бивши логораши - први то осудили, а видели смо да сте и Ви то урадили.

Нажалост, појединци из нашег народа починили су страшне злочине и у Сребреници и то је неспорно. Ено их у Хагу и нека сви одговарају. Но, ипак злочини у Сребреници се морају разјаснити и са свих других аспеката. Тако се мора утврдити како је могуће да је Сребреница једини град на овој планети у коме у току четворогодишњег рата нико (сиц!) није умро од болести или природном смрћу!? Надаље, да ли је ико од Муслимана погинуо са пушком у руци? А познато је да је велики број муслиманских фанатика управо на фронту изгубио живот, јер су колоне исламских бораца у пробоју из обруча поносно гинули до последње капи крви на "Алаховом путу". Ни на ум им није падало да одложе оружје и да се предају, и да тако сачувају своје животе. Дати живот и постати "шехид" (борац који погине са оружјем у руци и који не изговори ни реч прије него што се Алаху - Богу преда за вечност) био је већи понос и од самог живота!? Истина је да је било и стрелања и погубљења Муслимана у Сребреници, али то није ни приближно броју који муслиманска страна настоји да фактурише Србима. Број од преко 7.800 несталих Муслимана у Сребреници, истовремено није, нити може бити број који би одговарао броју невиних страдалих Муслимана у том граду. Муслимани (Бошњаци) никада нису хтели да се све ово на прави начин разјасни и чињеницама докаже. Јер, најлакше им је било да све те хиљаде несталих, наглашавам НЕСТАЛИХ, и у борбама страдалих - ставе на терет Србима и да их онда, наравно, колективно оптуже!?

Од 7.800 несталих Муслимана у Сребреници, дакле броја који је утврдила комисија Владе Републике Српске никад а ни за једно то лице није утврђен начин, нити околности под којима је нестало или страдало?! О каквој се онда може говорити истини и сребреничкој трагедији, ако се на прави начин нису разјасниле све чињенице, околности и докази?!

Уосталом, не може се скоро четворогодишњи рат у БиХ, у коме су страдали сви народи, свести на само девет дана сребреничке трагедије. Имамо ли право да заборавимо српску Сребреницу 1992 и 1993. године, када су муслиманске снаге Насера Орића зверски ликвидирале близу 2.000 недужних српских цивила; када су сва српска села прво опљачкана, а затим сва спаљена и уништена.

И ми поседујемо бројне видео записе на којима се јасно виде почињени злочини и над Србима, али шта то вреди кад их нема ко да прикаже или да их погледа. Бројни су почињени злочини и нису снимани, зар због тога имамо право да их заборавимо и да кажемо о ни се нису ни десили!? Немамо право на то - због пиетета према тим жртва, а био би то истовремено поред људског и и божији грех!

Разочарани смо што Ви лично никада нисте показали интерес да примите нашу делегацију Савеза логораша, којом приликом би Вам предали бројну аутентичну документацију снимљену на ЦД-овима и о злочинима почињеним над нашим, а и Вашим народом. Сигурни смо да до сада нисте имали прилику да то видите!

Није ово тражење никаквог баланса у размерама злочина. Ми једноставно тражимо баланс у количини правде! Али, како да до ње дођемо - кад ни Ви не показујете никакав интерес да сазнате барем дио истине и о страдању Срба у БиХ. Јер, као што нема великог, тако нема ни малог злочина! Аналогно томе, као што нема великог, тако нема ни малог злочинца. На злочину нема компромиса! Злочин се десио или се није десио. У БиХ су се десили злочини на свим странама: страдали су сви народи: злочине су починили појединци из свих народа.

Дакле, ниједан народ не може бити одговоран за било који злочин. Подразумева се да сваки починилац злочина има своје име и презиме и он као такав мора да одговара за почињене злочине. Безброј је контраверзи када су у питању ратна дешавања у БиХ. Истина је једна и недељива и нико на њу - нема ексклузивно право. Е, овде је прва жртва била истина, јер су због потпуне пасивизације српске стране до изражаја дошле полуистине и оне су, нажалост, постале истина и стварност.

ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ ТАДИЋУ,

Ових дана, седмица, па и месеци - сведоци смо и невероватне хистерије и антисрпског расположења па чак и у самој Србији. Ваше присуство 11. јула ове године у Сребреници је била ствар Ваше перцепције и Ваше одлуке. И ми смо тај Ваш гест поздравили. Својим очима сте могли да видите ко је све стигао у Сребреницу. Наравно, нама је јасно да Ви нисте одређивали списак

учесника, па самим тиме ни то ко ће све тог дана доћи у Сребреницу. Сами смо били сведоци да се тамо сјатила светска антисрпска елита. Такође, знали смо да ама баш нико из дипломатског кора неће ни помислити да сутрадан буде и у Братунцу, на обиљежавању дана страдања Срба. Наравно, знали смо да се, нажалост ни Ви нећете појавити и то смо Вам нагласили у претходном "Отвореном писму". Такође, нажалост биА и смо управу!

Зашто нам се све ово овако дешава? Највећи кривци смо ми Ср би.

Јер, да су све досадашње власти, како у Србији, тако и у Републици Српској, уложиле бар неколико процената напора и у доказивању истине и о страдању Срба У БиХ, данас би то била сасвим друкчија прича. И данас, као уосталом и свих ових последњих година само се бранимо од белосветских хоштаплера и муслиманских међународних лобиста.

Савез логораша Републике Српске је у више наврата тражио пријеме код највиших представника власти у Србији, са намером да их упознамо шта се то Србији, а самим тиме и српском народу у целини, спрема. Подсетићемо Вас, а то је само шлагворт за слику о невероватним понашањима многих српских политичара. Најеклатантнији пример за такву илустрацију јесте бивши (срећа за Србе) министар правде у Влади Србије Владан Батић. Код њега смо у више наврата тражили пријем. Због чега? Дотични господин је скоро свакодневно слуђивао српски народ, па и међународну јавност, машући некаквим папирима и наводним доказима о почињеним злочинима над Србима у БиХ, Косову, Хрватској...Као да је он био хашки тужилац, односно као да је он био у улози Карле дел Понте ё лаводобитно је изјављивао да је питање само дана када ће се Тачи, Чеку, Изетбеговић итд. наћи у Хагу? И шта би? Ништа! Само лаж!

Међутим, осим Батића, ми смо пријем тражили и код господина Коштунице и других српских званичника. Али, такође ништа! Хтели смо да их упознамо са проблемом који може Србији и српском народу у целини да нанесе огромну штету. Наиме, скоро свакодневно наш Савез логораша РС је под страшним притисцима јеног дела међународне заједнице чији је циљ да са Бошњацима и Хрватима направимо заједнички Савез логораша Босне и Херцеговине. За тако нешто нуде нам куле и градове, као и стално финансирање и низ других привилегија. Знате ли Ви шта би то значило? Ми би дакле, у таквом савезу, трбали да подржимо Тужбу бивше Републике БиХ против Србије и Црне Горе за наводну агресију и геноцид. Кад би смо то урадили, то би онда био решен случај у корист БиХ. Србија би наиме БиХ, вековима плаћала стотине милијарди долара тражене ратне одштете. Просто је невероватно да нА с Србе жртве из Републике Српске - нико из Србије још није контактирао, а процес века почиње 27. фебруара идуће године пред Међународним судом правде у Хагу. Чије смо ми Срби били жртве? Имамо и воље и снаге и бројне доказе и желимо да активно сведочимо у том процесу, јер наш једини циљ јесте да се сазна потпуна истина о свим ратним страхотама у БиХ. Ко је над нама починио геноцид и ко је извршио агресију на српска прадедовска огњишта? Ми то знамо, али авај..шта вреди кад, ама баш нико из наше матице се не интересује за то? То је жалосно! Зар су нам онда само неки други криви? Не! Погледајмо се у очи и једном схватимо да је кривица у нама.

Ни у Републици Српској властодршци се не брину што би у том случају РС била проглашена геноцидном творевином и била гумицом избрисана.

Зар није застрашујуће што се такође, нико ни у Србији, као ни у РС не интересује за случај "суђење Слободану Милошевићу". Српски логораша из РС ће учествовати у хашком процесу "Слободан Милошевић", али не да бране Слободана Милошевића, већ да у том предмету бране истину и о страдању српског народа у БиХ. Нама је важно да у "предмету Слободан Милошевић" најтежу

квалификацију оптужнице за рат у БиХ геноцид □ оборимо! Јер, у том случају, онда онај Суд правде неће имати у рукама аргументе против Србије и српског народа. И што је жалосно, ама баш нико не жели да нас саслуша, нити да нам помогне. Све се ово одвија, ваљда, по устаљеној српској пракси - лако ћемо и то се нас не дотиче?! Морам признати да сви који тако мисле су наивни и неодговорни према своме народу и својој држави.

Савез логораша Републике Српске је прикупио бројну документацију која доказује да су и над нама почињени злочини, али то у Србији као да никога не интересије. То је поражавајуће. Медији у Србији не показују никакав интерес за истину о рату у БиХ и страдању и српског народа. За све Србе, па и Србију, жалосно је да једнострану и само њихову истину креирају и за све ратне страхоте оптужују само Србе Наташа Кандић, Соња Бисерко, Борка Павичевић, Биљана Ковачевић Вучо, Соња Лихт, као и пропали политичари у лику Весне Пешић, Чеде Јовановића, Наташе Мичић, Жарка Корача, Ненада Чанка и булументе других, нажалост Срба. Страшно! У цијелој овој причи незаобилазна је и РТВ "Б 92", која нам никада није пружила прилику да се чује и друга страна "медаље". Наравно да њима то не одговара, а и њихови ментори би били разочарани када би се сазнала права истина.

Сигурни смо да су Вас ваши саветници обавестили да је у бошњачком јавном мњењу била створена јако лоша клима, поготово након Вашег боравка у Сребреници. Чак су и многа удружења била против Вашег доласка, посебно су то изјављивале чланице удружења "Мајке Сребренице", које су чак тада говориле да Вам не гарантују ни безбедност у Сребреници?! Ми смо сматрали да је то било велико понижење за Вас, јер шта Ви лично имате са Сребреницом? А, ето прије два дана, те исте представнике жртава из Сребренице примили сте у Београду и пружили сте им руку и дали речи утехе. Ма, ми то поздрављамо и одобравамо! Али никада никоме нећемо заборавити да се понизно понаша и да говори у име српског народа, као што је то радио бивши министар иностраних послова Горан Свилановић, који је у Сарајеву само положио венац на мосту Суаде Дилберовић, а да му ни на ум није пало да то исто учини и на споменику Николе Гардовића, који је у терористичком злочину убијен од стране муслиманских фундаменталиста у центру Баршчаршије, у Сарајеву.

Било би тога још, али чему?

ПОШТОВАНИ ГОСПОДИНЕ ТАДИЋУ,

На, крају још једном поздрављамо Вашу одлуку да примите представнике жртава из Сребренице, који прате суђење у Београду.

Намера нам је да Вас подсетимо да, барем ту не правите селекцију према представницима жртава. Желели смо да Вам уручимо, такође снимљени материјал који доказује и почињене злочине и над нашим народом. Али, ако ни након овог трећег писма не нађете слободног времена да примите нашу делегацију МА се нећемо љутити, јер забога ми смо обични смртници и зашто би било ко из власти показивао интерес да се састаје и са нама?!

Ми ценимо Ваше драгоцено време и знамо да имате и превише државничких обавеза, али ето мајке Сребренице стигосе и до Вас, а сигурни смо у то - да то од Вас нису ни тражиле. Такође, сигурни смо да је то била Ваша иницијатива и то сте заиста добро урадили. А ми, ето имамо само ову могућност да Вам пишемо.

С поштовањем,

Славко Јовичић Славуј

Email: savezlogorasa_rs@yahoo.com